

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a **felszámoló neve (felszámoló címe)** felszámoló megbízásából eljáró dr. Bérdi Beatrix ügyvéd (**felszámoló jogi képviselőjének címe**) ügyvéd által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek a dr. Kozma Zsolt ügyvéd (I. - II. **rendű alperes jogi képviselőjének címe**) által képviselt I. **rendű alperes neve (I. rendű alperes címe)** I. rendű alperes és a II. **rendű alperes neve (II. rendű alperes címe)** II. rendű alperes ellen kártérítés valamint vételár megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. szeptember 26-án meghozott 5.G. 41.230/2007/15. sorszámú ítélete ellen a felperes 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban - 2009. február 5. napján megtartott nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - annak fő tárgya tekintetében - részben megváltoztatja és kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.881.320 (egymillió-nyolcszáznyolcvanegyezer-háromszázhusz forint) Ft-ot, valamint ennek 2007.november 22-től a kifizetésig, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-al növelt összegével megegyező mértékű kamatot; egyebekben helybenhagyja.

Az elsőfokú perköltség-viselés körében akképp változtatja meg, hogy a felperes az államnak a feljegyzett illetékből - külön felhívásra - 510.400 (ötszáz tízezer-négyszáz forint) Ft-ot, II. rendű alperes pedig 112.900 (egyszáz tizenkettőezer-kilencszáz forint) Ft-ot köteles megfizetni, míg az alperesek részére megítélt költség vonatkozásában helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 15 napon belül 128.000 (egyszázhuszonnyolcezer forint) Ft, a II. rendű alperesnek 92.000 (kilencvenkettőezer forint) Ft másodfokú perköltséget. A felperes köteles megfizetni az államnak külön felhívásra 389.500 (háromszáznyolcvankilencezer-ötszáz forint)

Ft másodfokú eljárási illetéket, míg II. rendű alperes köteles megfizetni az államnak külön felhívásra 109.800 (egyszázkilencezer-nyolcszáz forint) Ft másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság a felperes módosított keresetét 15. sorszámú ítéletében elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek együttesen 499.000 Ft perköltséget, az államnak pedig külön felhívásra 623.380 Ft elsőfokú eljárási illetéket.

Határozatának indokolásában rögzített tényállás szerint a felperes felszámolását a ... Bíróság számú végzésével 2005. július 7. napján rendelte el, részére felszámolóként a ... jelölte ki.

A felszámolási eljárás során a felperes vagyonát a felszámoló akképpen értékesítette, hogy a II. rendű alperessel, mint vevővel a felperesi eladó nevében 2006. augusztus 18-án ingatlan adásvételi szerződést kötött, amellyel bruttó 108.000.000 Ft vételár ellenében eladta részére a felperesi gazdálkodó szervezet ... helyrajzi számú, 2 hektár 4040 m² területű „kivett ipartelep” megnevezésű ingatlanát, ugyanezen a napon ugyanezen felek között ingó adásvételi szerződés is létrejött, amellyel a II. rendű alperes megvásárolta a felperes tulajdonát képező „ipartelep” megnevezésű ingatlanban található

1.1. fémipari, faipari és egyéb gyártási tevékenységekhez szükséges gépeket, berendezéseket;

1.2. az épületek bútorait, technikai eszközeit és egyéb berendezési jellegű vagyontárgyait;

1.3. az eladó szövetkezet működését biztosító hardware és software eszközöket, egyéb irodai eszközöket, berendezéseket, berendezés jellegű vagyontárgyakat;

1.4. a ... márkanév használati jogát és egyéb jogokat;

1.5. továbbá a készleteket, vagyis a termeléshez szükséges alap-, segéd- és egyéb anyagokat, félkész és késztermékeket (a majdani leltár szerint).

A vevő a szerződés 2. pontjában kijelentette, hogy az ingóságok állapotát megtekintette, felmérte, a vagyoni értékű jogokat megvizsgálta, kifogásait a vételárban érvényesítette, ezért lemond minden szavatossági és jótállási igényéről.

Az 1.5. szerinti ingók vételára tekintetében a felperes képviselője a II. rendű alperes bruttó 21.600.000 Ft összegű ajánlatát nem fogadta el, ezért a felek abban állapodtak meg, hogy közös leltárt vesznek fel, a készletek, vagyis a termeléshez szükséges alap-, segéd- és egyéb anyagok, a félkész és késztermékek vonatkozásában, és az így leltárba felvett anyagok leltár szerinti értékének 50%-ában határozzák meg annak vételárát. A II. rendű alperes a készletek ellenértékéért bruttó 4.800.000 Ft foglalatot fizetett meg az eladónak, és vállalta, hogy a fennmaradó részt a felperes által kiállított számlák alapján négy hónap alatt egyenlő részletekben fogja kifizetni.

Az ingatlan adásvételi szerződésben, illetve az ingó adásvételi szerződésben a felperes és II. rendű alperes azt is rögzítették, hogy a birtokbaadás napjával az eladónál munkaviszonyban álló munkavállalókat a bejegyzés alatt álló I. rendű alperesi gazdálkodó szervezet átveszi és a fennálló munkaviszonyukat tovább folytatja. Az eladó rögzítette, hogy az I. rendű alperes feltétlen és visszavonhatatlan kötelezettséget vállalt arra, hogy a szerződés 2. számú mellékletében felsorolt - így többek között: **munkavállaló1, munkavállaló2, munkavállaló3 és munkavállaló4** - munkavállalókat a Munka Törvénykönyve (Mt.) 85/A.§-85/B.§-aiban szabályozott munkajogi jogutódlással átveszi és a továbbfoglalkoztatásukat vállalja, nem köteles azonban sem a jogutód munkáltató, sem a sortartó kezes helyállni a jogelőd munkáltatónak a munkavállalókkal szembeni, a birtokba adásig keletkező és fennálló ki nem fizetett tartozásaiért. A vevő kijelentette, hogy a munkajogi jogutódlással járó költségeket sem a vételárban, sem más módon nem érvényesíti az eladóval szemben.

Az ingatlan adásvételi szerződés IV.5. pontjában, valamint az ingó adásvételi szerződés IV.3. pontjában a II. rendű alperes kijelentette, hogy a munkajogi jogutódlás miatt I. rendű alperesnél felmerülő munkabér, végkielégítés, szabadságmegváltás és egyéb bér jellegű juttatások maradéktalan kifizetéséért sortartó kezességet vállal a Ptk. szabályai szerint, amely kötelezettségvállalását külön szerződésben is megerősíti az I. rendű alperes és felperes felé.

A felperes, valamint az I. és II. rendű alperes - háromoldalú - 2006. augusztus 18-án kelt „megállapodás munkajogi jogutódlásról és sortartó kezességvállalásról” megnevezésű okiratban rögzítették azt, hogy a még bejegyzés alatt álló I. rendű alperes a birtokbaadás napjával a felperes mint jogelőd munkáltatónál munkaviszonyban álló munkavállalókat átveszi és a fennálló munkaviszonyukat tovább folytatja a Munka Törvénykönyve (Mt.) 85/A.§-85/B.§-aiban szabályozott munkajogi jogutódlás szabályai szerint azzal a megszorítással, hogy a jogelőd munkáltatónál a munkavállalókkal szemben a birtokbaadásig keletkező és a fennálló semminemű ki nem fizetett tartozásért, így az elmaradt bérekért, bér jellegű juttatásokért, szabadságmegváltásért, végkielégítésért, ki nem fizetett felmondásból eredő követelésekért sem a munkáltatói jogutód, sem a sortartó kezes nem köteles helyállni. Az 5. pont alatt a II. rendű alperes mint sortartó kezes a munkavállalók felé visszavonhatatlan sortartó kezességvállalást tett a szerződés aláírásával a 3. pontban megjelölt munkavállalók munkajogi jogviszonyához kapcsolódó pénzügyi teljesítésre, a 6. pontban a II. rendű alperes mint sortartó kezes azt is vállalta, hogy amennyiben az első pontban írt szerződésből a munkáltatói jogutódot terhelő bármely fizetési kötelezettség esedékessé válik, de pénzügyi fedezet nem áll rendelkezésre, a munkavállalók munkaviszonyának megszűnésével kapcsolatos munkáltatót terhelő kifizetések teljesítésére a munkavállaló írásbeli felszólítására annak kézhezvételéről számított 3 munkanapon belül a munkáltatói jogutód helyett a kifizetést teljesíti.

A felperes 2007. július 26-án benyújtott keresetlevelében eredetileg 9 munkavállaló után kifizetett juttatásokra tekintettel 13.333.332 Ft és annak 2007. május 25-étől - a fizetési felszólításától - a kifizetés napjáig járó törvényes kamata megfizetésére

kérte kötelezni egyetemlegesen az alpereseket kártérítés jogcímén. Ezen összeg tartalmazta a felperes által 2006. augusztus hónapban elbocsátott 5 munkavállaló (**munkavállaló5, munkavállaló6, munkavállaló7, munkavállaló8 és munkavállaló9**) munkaviszonyának megszüntetésével kapcsolatban felmerült költségeket is.

Az eljárás során módosított keresetét úgy tartotta fenn, hogy a bíróság az alpereseket egyetemlegesen 6.439.708 Ft és ennek 2007. május 25-étől járó késedelmi kamata megfizetésére kötelezze a Ptk. 298.§-ának (2) bekezdés b) pontja, valamint az Mt. 85/A-85/B.§-ai alapján. Álláspontja szerint ugyanis az I. rendű alperes szerződésszegést követett el azzal, hogy az ingó- és ingatlan adásvételi szerződés mellékletében megjelölt munkavállalók közül négyet (**munkavállaló1, munkavállaló2, munkavállaló3 és munkavállaló4** dolgozókat) nem vett át az alkalmazásába. A felperes ezen munkavállalók munkaviszonyának megszüntetésével kapcsolatos költségeket kifizette, mivel azonban ez I. rendű alperest terhelte volna, őt ezen összeg megfizetésére kártérítés jogcímén kérte kötelezni. A II. rendű alperest azért kérte bevonni a felelősség körébe egyetemleges kötelezettséggel, mert a Ptk. 272.§ alapján sortartó kezesként köteles lett volna ezen összeget kiegyenlíteni.

Ezen túlmenően további keresetében II. rendű alperes kötelezését kérte 1.881.320 Ft és ennek az általa kiállított számlák szerinti fizetési határidőktől számított késedelmi kamatai megfizetésére a Ptk. 365.§ (1) bekezdése alapján. Arra hivatkozott, hogy az ingó adásvételi szerződés II.1.5. pontja szerinti készletek vételára a leltár szerinti érték 50%-ának megfelelő mértékű volt. Ennek megfelelően a felperes a készletek ellenértékéről (bruttó 21.549.398 Ft összegben) több számlát állított ki. Egyes készletekhez tartozó ingóságoknak ellenértékéről először a leltárérték 20%-ának megfelelő, azaz 80%-os engedménnyel állította ki a számláját (... szám alatt), mert abban bízott, hogy szóbeli megállapodásuk értelmében az I. rendű alperes kifizeti annak az öt dolgozónak a járandóságát, akiknek a munkaviszonya 2006. augusztusában szűnt meg. A II. rendű alperes nem egyenlítette ki az ... számú számlában, bruttó 2.625.710 Ft összegű 2007. április 30-i esedékességű - 20%-os értékben leszámlázott - áruk ellenértékét. Az ... számú számlában rögzített 2007. április 20-áig esedékes 158.371 Ft-ból 117.044 Ft-ot nem fizetett meg. Emellett - a 20%-os és 50%-os ár közötti különbséget megszüntető - helyesbítő ... számú számlájának 3.938.566 Ft összegét sem teljesítette, ennek megfizetési határideje 2007. november 22-én eredménytelenül járt le. A felperes a fentiek alapján kiszámított 6.681.320 Ft vételár követelését csökkentette azzal a 4.800.000 Ft-tal, amelyet a II. rendű alperes a készletekre a leltározás napjáig foglalóként megfizetett.

Az alperesek az ellenkérelmükben a felperes keresetének elutasítását kérték. Elsődlegesen arra hivatkoztak, hogy az I. rendű alperesnek, mint munkáltatói jogutódnak nem a jogelőd munkáltatóval, hanem a munkavállalókkal szemben állhatott fenn kötelezettsége a 2006. augusztus 18-i szerződés alapján, így a munkavállalók indíthattak volna pert vele szemben. Ezen túlmenően az I. rendű alperesi gazdálkodó szervezetnek **munkavállaló1** egy ideig 50%-os tulajdonosa volt és egyben ügyvezetői teendőket is ellátott, munkavállalóként emiatt a 2006. évi IV. törvény 22.§-ának (2) bekezdése alapján nem is lett volna alkalmazható. A másik

három alkalmazott (**munkavállaló2, munkavállaló3 és munkavállaló4**) pedig nem kívánt az I. rendű alperesnél tovább dolgozni.

A II. rendű alperes vitatta azon felperesi állítást is, hogy vállalta a 2006. augusztusában megszüntetett öt munkaviszonyból eredő munkabér és egyéb követelések kiegyenlítését a felperes javára annak ellenében, hogy a készletek egy részét a felperes csupán 20%-os áron számlázza és adja el. Azt állította, hogy a felek közötti szóbeli megállapodás értelmében az ingóságokat a felszámolónak ismételtén meg kellett volna árvereztetnie, ilyen ismételt árverést azonban a felszámoló nem tűzött ki. A felszámoló nem tévedésből, hanem a felek szóbeli megállapodása alapján állította ki a II. rendű alperes részére az ... számú számláját 20%-os leltári értékkel. Ezek a készletek a termeléshez egyébként nem szükségesek, túlnyomórészt a felperesnél évek óta elfekvő értéktelen árucikkek, lényegében hulladékok voltak.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta alaposnak. Határozatában rögzítette, hogy a Munka Törvénykönyvéről szóló (továbbiakban: Mt.) 1992. évi XXII. törvény 85.§-ának (1) bekezdés b) pontja úgy rendelkezik: a munkáltató személyében bekövetkező jogutódlásnak minősül a munkáltató anyagi, illetve nem anyagi erőforrásai, elkülönített tervezett csoportjának (például gazdasági egység, üzem, üzlet, telephely, munkahely illetve ezek része) a további működtetés illetve az újbóli beindítás céljából e törvény hatálya alá tartozó szervezet vagy személy számára történő megállapodáson alapuló átadása és átvétele, így különösen adásvétel, csere, bérlet, haszonbérlet, illetőleg gazdasági társaságba való belépés vagyonbevitel révén. A (2) bekezdés a) pontja alapján, jogutódlás esetén az annak időpontjában fennálló munkaviszonyból származó jogok és köteleességek a jogutódlás időpontjában a jogelőről a jogutód munkáltatóra szállnak át. A (4) bekezdés értelmében a jogelőd munkáltató a munkavállalóval szemben a jogutódlás időpontját megelőzően keletkezett kötelezettségeikért az igénynek a jogutódlás időpontját követő egy éven belüli érvényesítése esetén a jogutód munkáltatóval egyetemlegesen felelős.

Az elsőfokú bíróság arra a jogkövetkeztetésre jutott, hogy a felperes, mint munkáltatói jogelőd és jogutódja az I. rendű alperes között létrejött szerződés alapján a munkajogi jogutódlásból eredő kötelezettségek az Mt. hivatkozott rendelkezései értelmében a jogutódot nem a felperessel szemben, hanem a munkavállalókkal szemben terhelte. Az I. rendű alperes arra vállalt feltétlen és visszavonhatatlan kötelezettséget, hogy a birtokba adás - a felek által egyezően előadott 2006. október 9-e - napjával a jogelődnél munkaviszonyban álló munkavállalókat átveszi, a fennálló munkaviszonyokat tovább folytatja azzal a megszorítással, hogy a jogelőd munkáltatónál a munkavállalókkal szemben a *birtokba adásig* keletkező és fennálló kiegyenlítetlen tartozásokért nem köteles helytállni. A sortartó kezes a szerződés aláírásával a szerződés 3. pontjában megjelölt munkavállalók munkajogi jogviszonyához kapcsolódó pénzügyi teljesítésre szintén a munkavállalók felé vállalt visszavonhatatlanul teljesítési kötelezettséget és nem a felperes felé.

Figyelembe vette, hogy **munkavállaló3** és **munkavállaló4** I. rendű alperesnél történő tovább foglalkoztatására azért nem került sor, mivel ők nem kívántak I. rendű alperesnél tovább dolgozni, felperes azonban e két személyt egy ideig még foglalkoztatta, és a felszámolás lezárásával kapcsolatos adminisztrációs teendőkkel bízta meg. **munkavállaló2** polgármesteri tisztségére tekintettel 2002. október 21-étől fizetés nélküli szabadságon volt, s e tisztségébe 2006. október 1-jén újraválasztották, ez okból kérte a munkaviszonya közös megegyezéssel történő megszüntetését, melynek a felperes 2006. október 20-án eleget tett. Ez a dolgozó is egyértelműen kijelentette, hogy nem kíván I. rendű alperesnél tovább dolgozni. **munkavállaló1** a felperes korábbi elnöke és egy ideig I. rendű alperes ügyvezetője volt. Tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy a birtokbavétel idején **alperes ügyvezetőjének neve**, az alperesek ügyvezetője tájékoztatta őt arról, hogy a továbbiakban megrendült bizalma okán nem kíván vele együtt dolgozni. Ezután a felperes felszámolójával - 2006. október 6-án - megállapodott a munkaviszonya közös megegyezéssel történő megszüntetéséről, s ennek munkabér és egyéb terheit a felperes kiegyenlítette a részére. Nem tudott olyan nyilatkozatról, olyan megállapodásról, amelyben az alperesek vállalták volna a munkaviszony megszüntetésével felmerült költségei megtérítését. E bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság azt a jogkövetkeztetést vonta le, hogy a felek módosították a munkáltatói jogutódlás tekintetében kötött szerződésüket. 2006. október 9-én, az ingók és ingatlan *birtokba adásának napján* e négy munkavállaló tekintetében munkáltatói jogutódlás nem következett be. Felperes alperesek tudtával foglalkoztatott két dolgozót még egy ideig, illetőleg **munkavállaló2** és **munkavállaló1** munkaviszonyát közös megegyezéssel maga szüntette meg. Mindezen tények figyelembe vételével az alperesek részéről szerződésszegés nem valósult meg, ezért a felperesnek e tényalapon előterjesztett kártérítési igénye megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság felperesnek a II. rendű alperessel szemben előterjesztett - készletek ellenértékével kapcsolatos - vételárhátralék megfizetésére irányuló keresetét sem találta alaposnak. A tanúvallomások alapján nem találta bizonyítottnak, hogy a felek az írásbeli szerződést e körben szóban úgy módosították volna, hogy a készletek leltár szerinti értékének 20%-ára történő vételár-csökkentés ellenében az alperes megtéríti a felperes azon öt munkavállalóval kapcsolatosan felmerült költségeit, akiknek munkaviszonyát még 2006. augusztusában megszüntette. A tanúként kihallgatott volt munkavállalók erre vonatkozóan nyilatkozni nem tudtak. **tanú1** megbízott tanúvallomása pedig e tény kétséget kizáró megállapításához, nem volt elegendő, figyelemmel arra, hogy e személy a felszámolóval fennállott kapcsolata alapján teljesen függetlennek nem volt tekinthető, s vallomása a felperes előadásával sem egyezett. Indokolása körében kifejtette, hogy a II. rendű alperes előadását sem találta igazoltnak, hogy a felperes a felek szóbeli megállapodása alapján azért állította ki egyes ingóságok tekintetében a leltárérték 20%-ának megfelelő összegben a számláját, mert ígérete ellenére a második árverést nem kísérelte meg, illetőleg ezek az ingók gyakorlatilag hulladéknak minősültek. E megállapítás ellenére az elsőfokú bíróság a „helyesbítő számla” értékének figyelmen kívül hagyásával úgy számolt, hogy az ingóságok vételára egy részének - 4.800.000 Ft - letétbe helyezésével a felperes az ... és ...

számú számlákon alapuló - II. rendű alperessel szemben még fennálló - követelését fedezi. Emiatt a II. rendű alperes fizetési késedelme nem állapítható meg, s ezért a felperes ezen kereseti kérelmét is elutasította.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, melyben kérte annak megváltoztatását és alperesek marasztalását a kereseteinek megfelelően. A jogorvoslati kérelmében a felperes továbbra is állította, hogy felperes alperesek helyett fizette ki a hivatkozott négy munkavállaló bérét és járulékát. A felperes azzal érvelt, hogy 2006. október 9. napját követő időszakban már I. rendű alperesnek kellett volna e személyekkel munkaviszonyban állnia és a munkaviszonyuk megszüntetése is az ő kötelezettsége lett volna. A felperesnek nem állt érdekében e négy munkavállalónak a munkaviszonya megszüntetésével járó terheket átvállalni. Ezek a járandóságok a munkaügyi jogutódlásról szóló megállapodás alapján I. rendű alperest terheltek volna, s mivel felperes egyenlítette ki ezeket az összegeket, oldalán a kifizetések 6.439.708 Ft összegben kárként merülnek fel.

Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a kártérítési igénye vonatkozásában az írásbeli szerződés alapján vonta le a jogkövetkeztetéseit, de a vételár-hátralék igénye tekintetében az abban rögzített tényeket nem vette figyelembe. Hangsúlyozta, hogy a szerződés szerint a készletek 20%-os vételáron történő leszámlázása eltér az írásbeli megállapodástól, ezért a korrigáló számla alapján annak összegével és a korábban kiállított számlák kifizetetlenül maradt ellenértékével a II. rendű alperes továbbra is tartozik. A számlakövetelésébe már beszámította a 4.800.000 Ft letéti összeget, s különbözetként a felperes javára még 1.881.320 Ft összeg mutatkozik.

Az alperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozták.

A fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg, döntése azonban részben téves.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság kártérítési keresetét elutasító döntésének indokait. A felperes előterjesztett kárigénye nem alapos, mert a fenti igénnyel összefüggésben megnevezett négy dolgozó átadására nem került sor. Közülük kettőt a felszámolási feladatok elvégzése érdekében tovább foglalkoztatott, **munkavállaló1** munkaviszonyát pedig még a birtokbaadás napja előtt maga szüntette meg 2006. október 6-án. A negyedik, polgármesteri tisztségbe választott dolgozó munkaviszonyát - annak kérésére - szintén a felperes szüntette meg. Mindezek alapján megállapítható, hogy e négy munkavállaló vonatkozásában a felek a munkaügyi jogutódlással kapcsolatos megállapodásukat módosították. A „mellékletben felsorolt dolgozók” közül e négy személy munkaviszonyának folytatását nem az I. rendű alperes tagadta meg, ezért terhére szerződésszegés és ezzel összefüggésben károkozás nem állapítható meg.

A Ptk. 365. § (1) bekezdésének rendelkezésére alapított felperesi kereset - vételártartozás -elbírálása során azonban az elsőfokú bíróság téves jogkövetkeztetésre jutott.

A bizonyítékok helyes mérlegelésével helytállóan állapította meg, hogy a felek között az ingókra vonatkozó írott adásvételi szerződéstől eltérő szerződésmódosításra nem került sor. A készletek egy részének ellenértéke tekintetében a felperest és a II. rendű alperesi vevőt az írásbeli szerződésben rögzített megállapodás kötötte. Ennek tartalma szerint a vevőnek a készletek leltári értéke 50 %-ának megfelelő ellenértéket kellett teljesítenie. Ettől eltérő szóbeli szerződésmódosítást sem a felperes, sem a II. rendű alperes nem bizonyított. A II. rendű alperes nem vitatta, hogy a felperes keresetében megjelölt számlák összegét nem fizette ki. Ebből azonban az a következtetés vonható le, hogy felperes számítása helytálló, a készletek egy része két bizonylatban, konkrétan az ... számú bruttó 2.625.710 Ft összegű, valamint az ... számú, 3.938.566 Ft összegű számlában került leszámlázásra. Utóbbi teljesítési határideje 2007. november 22-én járt le. A II. rendű alperes azt sem vitatta, hogy nem teljesítette teljes mértékben az ... számú számlában rögzített 158.371 Ft összegű vételár fizetési kötelezettségét, abból 117.044 Ft-ot nem fizetett ki. Mindez összesen 6.681.320 Ft vételártartozást eredményezne a II. rendű alperes oldalán, melyet csökkenteni kell a szerződés aláírásakor kifizetett 4.800.000 Ft vételár-rész összegével. A fentiek alapján megállapítható, hogy a felperes 1.881.320 Ft összegű tőke, valamint a legkésőbbi lejáratú számlában meghatározott, 2007. november 22. fizetési határidőtől a kifizetésig járó - a Ptk. 301/A.§ (1) bekezdése alapján meghatározott mértékű - késedelmi kamatkövetelése alapos. Ezért a másodfokú ítélőtábla az elsőfokú bíróság döntését e részében megváltoztatta a Pp. 253.§ (2) bekezdése alkalmazásával.

A per főtárgya tekintetében részben megváltoztatott ítéleti döntés következtében az elsőfokú határozat perköltségben marasztaló rendelkezését is részben módosítani kellett. A Fővárosi Ítélőtábla megállapította, hogy az eredeti kereseti kérelemben megjelölt 6.893.624 Ft összegű kártérítési igényétől a felperes elállt, ennek folytán az elsőfokú bíróság az eljárást megszüntette. E kereset elsőfokú eljárási illetéke 413.600 Ft, melynek az Itv.58.§ (2) bekezdése alapján 30%-ra mérsékelt összege 124.000 Ft. A mérsékelt illetéket az elállásra tekintettel a Pp. 157.§-ának, valamint 160.§ (1) bekezdése rendelkezésének értelmében felperesnek kell megfizetnie. A fenntartott keresetekből a 6.439.708 Ft kártérítési igény vonatkozásában - melynek 6%-os illetéke 386.400 Ft - a felperes pervesztes lett. E két összeg összesen 510.400 Ft, melyet az államnak az illetékhivatal javára a felperesnek kell kifizetnie a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján. A II. rendű alperes 1.881.320 Ft vételár jogcímén fennálló követelés tekintetében lett pervesztes, ennek 6%-os illetéke 112.900 Ft, őt ezért a másodfokú bíróság az állam javára ennek megfizetésére kötelezte.

A Fővárosi Ítélőtábla számítása szerint a módosított keresethez képest a felperes I. rendű alperessel szemben pervesztes lett, II. rendű alperessel szemben 22%-ban pernyertes. A felek részére - megállapodás csatolásának hiányában - a 32/2003.

(VIII. 22.) IM számú rendelet 3.§-ának (2) bekezdése a) pontja alapján kiszámítható képviseleti munkadíj mérlegeléssel 230.000-320.000 Ft összegben lett volna megállapítható. Fellebbezés hiányában azonban az alperesek javára „együttesen” megítélt munkadíjat a másodfokú bíróság nem érintette.

A másodfokú eljárásban - a fellebbezett 8.321.000 Ft pertárgyérték figyelembe vételével - 499.300 Ft illetéket kellett a költségjegyzékre felvezetni felperes illetékfeljegyzési joga folytán. A pernyertesség-pervesztesség arányában II. rendű alperest 109.800 Ft másodfokú illeték fizetési kötelezettség, míg felperest 389.500 Ft illetékfizetési kötelezettség terheli.

A pervesztesség mértékére tekintettel felperesnek I. és II. rendű alperes javára ügyvédi munkadíj címén személyenként (bruttó) 128.000 Ft összeget kellene teljesítenie, míg II. rendű alperesnek felperes javára (bruttó) 36.000 Ft-ot. A felperes és II. rendű alperes fizetési kötelezettségét egybe számítva rendelkezett az ítélőtábla úgy, hogy felperes II. rendű alperesnek 92.000 Ft ügyvédi díjat köteles teljesíteni a meghatározott teljesítési határidőn belül a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján. Az ügyvédi munkadíj mértékét mérlegeléssel a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3.§-ának (2) bekezdése a) pontja, valamint (5) bekezdése alapján határozta meg. A fenti meghatározásnál - a 4/A. § értelmében - már figyelembe vette az általános forgalmi adó mértékét is.

Budapest, 2009. február 5.

Botka Lászlóné dr. s.k.
a tanács elnöke

. Volein Anna s.k.
előadó bíró

dr. Csányi Terézia Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: